

BUTLLETÍ

A CARREC DEL PATRONAT DE CULTURA "TERRA FERMA"

NUM. 2 - FEBRER 1985

FINAL AVDA. DR. AUGUST PI SUNYER (3° PALOS GRANDES) - CARACAS

CENTENARI NAIXEMENT
DE
JOSEP CARNER

*Als companys del Centre Català
de Caracas
Un amic
Josep Carner*

JOSEP CARNER, AVUI.

Doncs, Josep Carner reneix ara, i cada dia, des de fa cent anys. I ens parla. A tots: que aquest és el meravellós del tarannà dels homes savis; que parlen, i tots i cadascú ens sentim al·ludits d'alguna manera. N'hi ha pertot.

La nostra condició d'homes que escolten i aprenen, però, fa que segons el moment triem, de tot el que ens diuen, allò que més ens mou o ens commou, ens orienta o ens confirma, ens afalaga o ens consola.

I què ens diu avui en Carner?

Triem, triem; que triar és, a més d'un acte d'humilitat, un gest aristocràtic: un deler de les coses més adients, escaients i oportunes.

"Si fossin el meu fat les terres estrangeres", ens diu Josep Carner a nosaltres que vivim fora i lluny de Catalunya, i que som doncs els seus companys, germans de llunyania i enyor.

(Prou que van ser-ho, el seu fat, les terres estrangeres: les ciutats de mitja Europa, Mèxic, altra vegada Europa, fins que va parar casa a Bèlgica on morí).

I què ens diu que feia, com vivia mentre obeïa el seu fat?

"Breu és la vida i tot enyor és va, i qui sols recordi, finirà".

Es clar que enyorava Catalunya. Però "rebec contra el dolor" mai no s'enfosà en la contemplació passiva del propi adoloriment. "Catalunya la porto dins" deia. I recolzant-hi cor i ment projectà incansable la seva essencial catalanitat: escrivia, traduïa, feia amics, aprenia, viatjava, fundava publicacions, tenia fills i néts... anava construint la seva monumental i exemplaritzant obra poètica, sempre amb els ulls ben oberts, golut de les meravelles de la vida, perquè "tota cosa vivent regala joia" i "sols l'afany és immortal"; treballant de ferm, ja que "el dia immortal és avui"...

Delerós sempre del contacte humà: "Sols una cosa, goig de conversades, no coneix minva".

Encara que dolorosament —hem de sospitar que així fou... "jo també, ple d'amargor, cavil·lava i cavil·lava"... "tenebres emmurallen la vida i l'esperit"... encara que dolorosament, doncs, superava cada dia el record entossudit que mata i la vanitat amagada en tot enyor, i cercava i fruïa les vibracions vitals que l'envol-

taven, per a fer-les cosa pròpia i després parlar-nos-en:

"Sento veus al cim de la muntanya
i pau dins el brogit de la ciutat.
Só germà de tothom per mes ferides
i a vora meu es van obrint les vides
il·luminades d'hospitalitat".

I així, enriqueia cada dia el registre de les seves capacitats prodigioses per a descobrir, abastar, abassegar, comprendre, agombolar, lloar... desitjant "que mai no en resti l'ànima ajupida,

ni es doni mai el nostre cor curull", perquè ja sap que "pertot, pertot serà la joia. Car els freds estels mateixos, veu talment des de la "nova llar", "o bé s'atansa l'hora d'algun prodigi nou".

D'aquest permanent redreç, en treu la pau, la força per a la lluita, l'alegria de viure amb l'esperança del millor:

"La pluja dóna entenent
que cau amb cor content;
així el meu, mentre la senti,
no té por de cosa mala".

Fins "la tempesta al lluny es torna melodia".

—I quan tot és amarg i ens volta la foscuria, què farem Josep Carner?

—Si la sort fa que "vi s'escaigui al vostre abast, no us estigueu de beure'l".

—I si fins el vi manca?

—Treballem de valent! Com aquell sastre —que ell sotja entre ambadalit i tendre— que "si redreça el cap, serà per a enfil·lar l'agulla"; o com aquella escarrassada a qui ell canta admirat:

"I quan ajups la testa
pel dol o pel somriure
tens una llum al rostre".

Arreu on va anar i estar deixà la seva empremta Iluminosa i tendra, valenta i definidora, al·liconadora i insubstituïble. Quan va venir a Veneçuela a veure'ns i a parlar-nos (a nosaltres, els seus companys de fat) com una deixa amable, fidel al seu tarannà de savi, tot i enraonant de coses de Catalunya, va redescobrir-nos

"Els Cocoters de Macuto":

Vaig veure un dia a Macuto
per un present de l'atzar,
quatre cocoters en rengle
aturats davant la mar.

Eren sols davant les ones
ben ruixats per la claror,

com columnes oblidades
o fermalls de l'horitzó.

S'expandeixen en llur èxtasi
com si no els veiés ningú;
espaïats, al cel somriuen,
tots germans, sol cadascú.

Ran de terra ja es torcaven,
dolçament al sol girats.
Els ventalls de trenta reines
sostenien delicats.

Però, patges fora via,
ells van créixer amb tant deler,
que sols dees sobre un núvol
els ventalls podran haver.

Eren quatre, i en renglera
contra el blau, prodigis d'or.
Quan seré sota la boira
m'assol·leran el cor.

...tal com havia cantat, redescobert, lloat, agraït i amanyagat els Níspers de Curaçao, els Tarongers de Sóller, les Figueres de Passy, les Xicrandes de Mèxic, els Ametllers de Sarrià, els Pollancs de França, els Eucaliptus de Quart de Mille, els Cedres del Líban...

Que fa molt que no llegiu o rellegiu els poemes d'en Carner? Son a la nostra biblioteca. Si mai hi passeu prop entreu-hi, i llegiu-los. Es una experiència incomparable encara que no sigui més que —com ell deia— per a escoltar el "cant que vibra més pur que tota cosa: la melodia del fulleig d'un llibre"

PRIMER LLIBRE DE SONETS (I-LXXV) DE MICER JOSEPH CARNER

FILL Y VEHÍ DE BARCELONA

GRAVAT DEL SEU PRIMER LLIBRE DE SONETS. 1905.

L'HORA DE LES TRES EMES

Any Nou, Junta Directiva nova. I potser interressi fer un examen de consciència col·lectiva i donar una ullada panoràmica a la situació actual de la nostra entitat.

El "Centre Català" no ha navegat mai per aigües plàcides ni per mar calma; més aviat podríem dir que ha estat una nau dels temporals. En els seus quaranta anys d'existència ha conegut més borrasques que bonances, més tràngols que llevants, més mar grossa que mar plana; les seves aigües han estat massa sovint rissades per grans i petites marors; el tripijoc de les nostres picabaralles ha mantingut la nostra mar picada. Fou fundat un 14 d'abril i el primer onze de setembre ja es va commemorar amb mar de fons i divisions. Això en 1945! quan la dictadura franquista estava encara en el seu ple i unia els catalans en la protesta. Sempre ha subsistit latent l'enfrontament entre els màxims i els mínims, entre els del morro fort i els de a flor de llavi. La convivència entre catalans esdevé dificultosa perquè generalment per una banda som bruscs i barroers i per l'altra extremadament susceptibles i primmirats; escarafallosos i picallousos.

Així hem viscut crisis personalistes, crisis financeres, crisis generacionals, crisis socials, crisis de serveis, crisis de canvis de local (sis), crisis de creixença, crisis per cansanci, crisis per mandra, crisi d'identitat, crisis diferencials, crisis perquè hi ha crisis, trieu i remeneu.

En traslladar-nos a l'estatge actual de l'antic Club Los Palos Grandes, la nostra voracitat trobà altres parts on clavar dentellades: que si s'havia de comprar el local establint lloguers o venent accions de la Immobiliària; que si el "Centre Català" s'ha de menjar el Club Los Palos Grandes o el Club s'ha d'engolir el "Centre Català"; que si les accions de la Immobiliària han d'anar pels núvols o convertir-se en paper d'estrassa.

I ací hem arribat i d'ací vol' partir el nostre anàlisi, sense ganes de descobrir la mediterrània, ans tot el contrari: treure aigua clara de la piscina.

La nostra entitat, com a club d'esbargiment, no té cap problema.

Com a "Centre Català", té, i tindrà cada vegada més, tots els problemes i alguns més.

Si ens volem deixar lliscar pel tobogant de la facilitat no tenim més que ressuscitar l'antic Club Los Palos Grandes, que va morir en obrir-se l'autopista fins al mar. Si volem mantenir la nostra entitat patriòtica, que contra vents i marejades ha sobreviscut quatre dècades de rufagades, hem de mantenir l'esperit alerta i una dedicació al treball quotidià i humil, a voltes ingrat i sempre sense llüiment.

S'han proposat solucions de tota mena. Idees rai! No en falten pas, més aviat en sobren, per no dir que sobren totes. Des del vendre o llogar una part de l'estatge fins a fer-hi grans obres, des de reconstruir-lo de dalt a baix fins a tornar a la "quinteta coquetona", des dels canvis de carnets fins al canvi d'Estatuts, des de tancar les portes als socis col·laboradors fins a obrir-los les portes de bat a bat. Diuen que els extrems es toquen, i en la nostra entitat els hem vist anar de parella en parella, tant que sovint sembla que perdi el nom de Centre per esdevenir lloc dels dos extrems igualment perillosos: els mitològics Escila i Caribdis. Més dèries que treball.

Actualment el "Centre Català" gaudeix de santa pau i mansa tranquil·litat —potser massa—. Les divergències polítiques no tenen la més petita virulència i tothom està d'acord en mantenir-se al costat de la Generalitat de Catalunya elegida

democràticament. La convivència entre els socis catalans i no catalans sempre ha estat, i així continua, dins la més gran cordialitat.

Estem, doncs, en un moment crucial de la nostra entitat? No falten els que així ho creuen i especialment mirant cap al futur, i esperen remeis heroics de la nova Junta Directiva. Per la nostra part, ens sembla oportú fer les següents consideracions que no tenen res d'èpiques ni de grandioses, sinó que són molt pedestres i de caminar a ras de terra:

El "Centre Català" i el Club no són antagònics, sinó que es complementen formant un harmònic maridatge.

Als socis col·laboradors no els ha passat mai pel cap que un "Centre Català" no hagi d'ésser governat pels catalans; mai no han demanat el vot i poquíssimes vegades han fet ús del dret de veu en les nostres Assemblees.

La nova Junta ha d'estar composta per socis que es sentin catalans i estiguin disposats a treballar en les tasques minúscules que esperen al nostra voltant de cada dia. Heus ací un programa d'estar per casa:

Els socis han de pagar puntualment.

Els cobradors han de cobrar amb regularitat i especialment els diumenges quan més socis acudeixen al Centre.

El control d'entrades i el control de despeses han de controlar i modernitzar-se.

Els serveis han de servir.

El manteniment s'ha de mantenir.

Les Seccions que encara poden funcionar han de funcionar.

La programació s'ha de programar.

Els actes programats s'han d'anunciar adequadament.

El Bar i Restaurant han d'operar en forma eficient i dins els preus regulats per la Directiva.

La mainada i la joventut —i també a vegades els grans— s'han de comportar amb el degut comport; el respecte mutu és la base fonamental de tota associació, petita o gran.

L'Avinguda August Pi Sunyer s'ha de dir Avinguda Pi Sunyer.

¿Quantes coses elementals, de sentit comú, senzilles, petites, molt petites, deixem de fer tot bufant núvols o fent bombolles de sabó?

Idees? Projectes? Especulacions? Reformes? Canvis substancials? deixem-nos de buscar tres peus al gat i posem els dos peus a terra.

Que el futur no ens faci perdre l'avui.

Que el mirar lluny no ens privi de veure el que tenim a ras del nas.

Que el somni de grandeses no ens faci oblidar les petiteses del despertar.

Que les teories embrollades i brillants no siguin excuses per no dedicar-se a les solucions simples i rudimentàries.

Algú dirà que volem tallar les ales. Però no som àngels ni es tracta de volar ni de fer volar coloms. Sobren Maries i falten Martes.

Encara tenim Patronat de Cultura "Terra Ferma", Butlletí, Biblioteca catalana, Teatre català, Sardanes, Grup Folklòric, la Senyera barrada en alt, Commemoracions, festes i efigies nacionals, reunions d'antics socis, i quan convé d'expressar-nos. Quedaríem sorpresos si sabéssim els centenars —hem

DES DE LA BIBLIOTECA

ELS NOSTRES AUTORS

A més del centenar de publicacions del "Centre Català", la Biblioteca té una bona secció d'obres publicades pels qui són o han estat socis de la nostra entitat:

ESCRITORS:

AUGUST PI SUNYER, CARLES PI SUNYER, ORIOL PI SUNYER, PERE GRASES, PERE JOAN GRASES, JOSEP GRASES, PAU VILA, MARC-AURELI VILA, RODOLF LLORENS I JORDANA, JOSEP LLORENS PRATS, MANUEL PEREZ VILA, GUILLEM PEREZ ENCISO, VICTOR ARTIS, MARIA GISPERT DE FILELLA, JOSEP ANTONI VANDELLOS, JOAN GOLS, ROSSEND CARRASCO I. FORMIGUERA, JOAN BOFILL, BONAVENTURA BENAIGES, JOSEP MIRET, SIMO PIERA, BARTOMEU OLIVER,

FRANCESC SOLER, PERE BARGALLO CERVELLO, VICENÇ FILLOL, EMILI GRANIER-BARRERA, DOMENEC CASANOVAS, FREDERIC RIU, MARCIAL PASCUCHI, J. SALAS SUBIRATS, ALBERT JUNYENT, TOMAS BARTROLI, JOSEP ALCOBE, JOSEP M. CAPDEVILA I. MARCA, JOAQUIM JUANOLA, ULISSES MOULINES, JOSEP SERRA PASQUAL, JOSEP SERRA CREPSO, JOSEP M. CRUXENT, FELIX CARDONA, JAUME TARRADAS, RAMON TORROJA, CARLES REGLA, JOSEP SOLANES, JAUME CASTILLO, JOSEP ROBUSTE PARES, J. BERENGUER (JBJ DIOGENES) JOSEP L. QUILEZ, JOAN BACHS I. CORTINA, Mn. JOAN VIVES SURIA, PERE REIXACH VILA, ENRIC CLAVELL, JULIO GODIO, EMILI SOLE I. PUJOL.

ESCULTORS:

ABEL VALLMITJANA, ERNEST MARAGALL.

PINTORS:

ALBERT JUNYENT, LLUIS FLOTATS, MIQUEL RENOM, GAUSACHS, RIGALL, JOAQUIM ESCOTE VICENÇ:

DIBUIXANTS:

EMILI BOIX, MIQUEL CARDONA (QUELUS), ALLOZA, OUERALT, ANTONIO LAGUNA,

I el disc de L'ESCOLA CANTORUM dirigida per ALBERT GRAU.

Han fet donatius a la nostra Biblioteca, que són molt d'agrair, el següents socis:

PERE GRASES, MARC-AURELI VILA, FLORENCI GUIX, JORDI VENDRELL, JOAN GARCIA GRAU, JOAN NADAL, JOAN COMBES (FILL), JOAN GARCIA QUERALT, TOMAS MONCANUT, JOSEP MONCANUT, ANTONI CERVERA, ALFREDO LANCIANI, JULIO GODIO.

TENIM NOVA JUNTA

L'Assamblea General Ordinària del divendres 25 de gener va elegir la següent Junta Directiva:

President: Francesc Oriol i Boada, Vice-President: Carles Serrano i Lavín, Secretari: Enric Marlés i Checa, Vice-Secretari: Hermínia de Perpiña, Relacions Públiques: Josep Mola i Mas, Tresorer: Miquel Arroyos G., 1 V.T.: Fèdies Robusté, 2 V.T.: Josep M. Heras i Formantí, 1 V.S.: Joan Ferrer S., 2 V.S.: Montserrat de Heras, 3 V.S.: Carles Pinazo i Creixems i 4 V.S.: Alfred Lanciani F.

El nou President Francesc Oriol va agrair l'elecció amb les següents paraules:

"Benvolguts amics de l'Assamblea sobirana del Centre Català, Sr. President i membres de la Junta Directiva sortint, Srs. Ex-Presidents, amics, en nom dels meus companys i propi,

els qui formen la nova Junta que acabeu d'elegir per a la temporada 1985-86, us donem les nostres més expressives gràcies pel mencionat honor i, ací, prometem fer tot el que calgui i ens sia possible per l'enaltiment del nostre Centre estimat, que enguany complirà 40 anys, i que tot miran el present i l'endemà del Centre, no deixarem de guaitar enrera, perquè ens guii i encamini.

Esperem i desitgem que la frase que hem adoptat: "ENTRE TOTS HO FAREM TOT" mencionada al fi de la candidatura, no sia només de la Junta, sinó que tots els consocis prenguin part i ens ajudin a que sigui veritable.

Pel Centre Català i pel bon nom de Catalunya en aquesta formosa terra que ens acull: Vençuela".

Segueix l'EDITORIAL: "L'HORA DE LES TRES EMES"

dit centenars— de socis que no coneixem i fa molts anys que paguen perquè és el "Centre Català". La Immobiliària Catalana, propietària de l'estatge, ens agradi o no, únicament ens pot proporcionar local mentre ens mantinguem com a "Centre Català".

Tot això encara representa una herència no gens menyspreable i a la qual no podem renunciar. No ens apartem de les nocions elementals i fonamentals de la nostra entitat. En definitiva demanem més catalanisme al Centre i més organització en el Club. Catalanitat i ganes de trespasar. I parem de comptar perquè aquestes minúcies que demanem, que poden semblar poc, són molt i gairebé tot.

El xirot Pich i Pon, que diverses vegades ocupà l'Alcaldia de Barcelona, afirmava que tota empresa es podia salvar amb les "tres emes": Ministració, Ministració i Ministració. En bona part hi estem d'acord, naturalment respectant un xic més la morfologia.

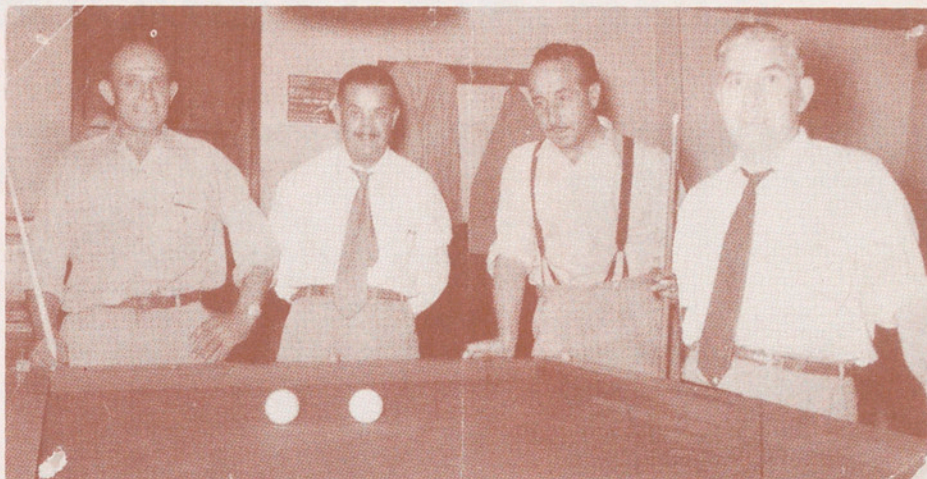
ve de la pàgina 3

Joan Pich i Pon.
Caricatura de Valentí Castanys.

LES NOSTRES SECCIONS

EL BILLAR A TRAVÉS DEL TEMPS

PRIMER CAMPIONAT, A LA FLORIDA, 1958
Josep Fornós, Enric Font (Arbitre), De la Cueva, Salvador Cuni.

TORNEIG AL NOU ESTATGE 1963
Mariano Díaz, Domenèc Mira — Campió de Catalunya de Quadre i de Lliure, durant quatre anys.

LLIURAMENT DE TROFEUS, PER JOAQUIM FREIXA - 1966.

HOMENATGE A JOAQUIM FREIXA - 1966
Brindis amb Marcel Montes. A cada costat: Bernat Jofre i Josep Silvestre ("L'Avi").

FINAL CAMPIONAT 1969.

**INAUGURACIÓ NOVA SALA BILLAR
PEL PRESIDENT SALVADOR REGLÀ,
1971.**

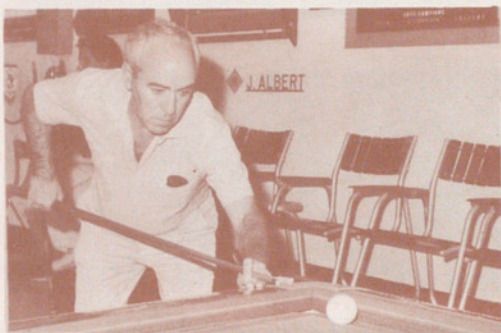

**PLACA DE RECONeixEMENT A
JOAQUIM FREIXA
lliurada pel President Salvador Reglà,
1975.**

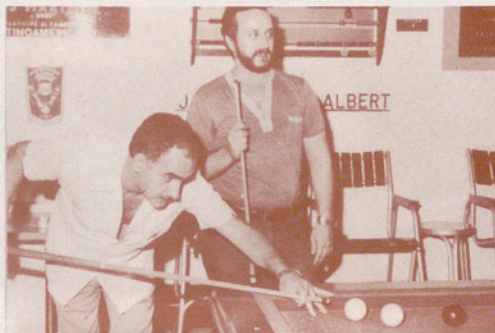
... UNA CARAMBOLA A

Vista Parcial de la nostra Sala de Billar.

José Beunza en una bola difícil.

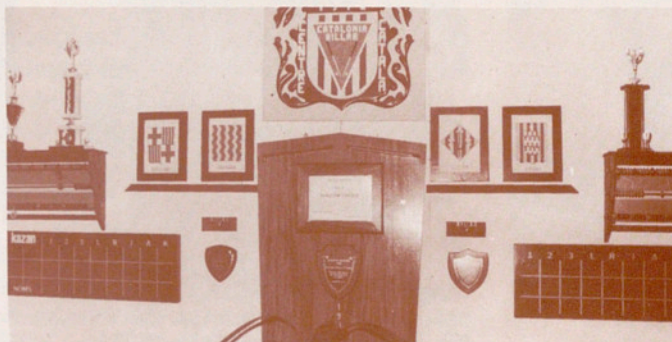
Pier D'Alforno a punt d'executar una carambola a tres bandes.

Franz Pavan (fill) sota la mirada i consell de Joaquim Freixa.

Xavier Izquierdo enguixant la sola del tac.

Mural amb l'escut del Catalònia Billar, els blasons catalans, una placa de reconeixement a Joaquim Freixa, etc.

Reducció d'un dibuix acolorit (33 x 43) de A. Laguna.

Si a més del premi "Catalunya Enfora" que dispensa tots els anys l'Institut Català de Cooperació Ibero-Americana es concedís un altre premi eximit de les característiques de cultura elitesca que té l'actual —evidentment justificades— és irreversible que el primer guanyador seria el nostre consoci Joaquim Freixa.

I tots sabem el perquè.

Hi ha una locució llatina: "Des de l'enciam escaroler fins a les pomes" que vol manifestar una acció ininterrompuda; i és aquest proverbi el que dibuixa fidelment la personalitat de l'amic Freixa i la seva tasca exitosa i pletòrica de dedicació al davant de la Secció de Billar durant 26 anys.

Inicia l'any 1958 amb dos billars convencionals i avui dia pot mostrar orgullós una acurada, elegant i sóbria instal·lació amb cinc billars de reglament (Grand Match) i un "Pool", com podem admirar-los en el present reportatge gràfic.

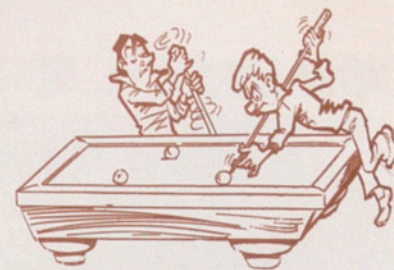
I "Des de l'enciam escaroler fins a les pomes" el nostre "Quimet" ha entrat per la porta gran a la petita història de la nostra comunitat catalana a Venezuela.

Podríem explicar una infinat de coses més sobre aquest "homanot" —com diria l'ampurdanès Josep Pla— tanmateix preferim que sigui el company Freixa el que ens parli:

—Amic Quimet, d'on et va venir l'afecció al billar?

L'afecció al billar de fet em va néixer a Caracas i precisament en l'actual estatge quan encara no era el Centre Català, puix en aquella època era el Club Los Palos

A A TRES BANDES ...!!!

Dibuix d'Emili Boix

Grandes. Posteriorment vaig ésser soci de la Unió Francesa que estava a la Florida perquè quedava molt més a prop d'on vivia; justament en aquest Club, un bon dia varen informar-me que traspassaven el local al Centre Català... imagina't! ¿vols creure que jo havia ignorat fins aquell dia que a Caracas hi hagués un Centre Català? No és necessari dir que em vaig fer soci immediatament. Fou posteriorment, l'any 1963 que pujàrem a "Los Palos Grandes".

—Ja sabem l'origen; ara explica quan et vas fer càrrec "oficialment" i "ad honorem" de la Secció de Billar.

—Va ésser quan hi havia de president el Dr. Bernat Jofre en 1958 que va demanar-nos a en Joaquim Ferrer (a) "Ximete" i a mi que preparéssim un campionat de billar per a la Festa Major. Aquells dies solament teníem dos billars convencionals.

—Llavors va iniciar el teu regnat...

—Home, la cosa no és precisament monàrquica.

—Monàrquica gironesa; perquè tu vas néixer al gironès, no?

—A Banyoles, coneguda universalment pel seu llac.

—Feres la guerra incivil?

—Lamentablement... al castell de Lleida. 141 Brigada Mixta A transmissions...

—Després, més tard, Venezuela...

—L'any 1950.

—Tinc entès que vas ésser venedor estrella de roba...

—Jo, indirectament, he estat en totes les vides íntimes dels catalans a Caracas...

—Carat...!!

—.. sí, els he venut els calçotets a quasi tots, durant molts anys. En broma em deien el "Rei dels Calçotets".

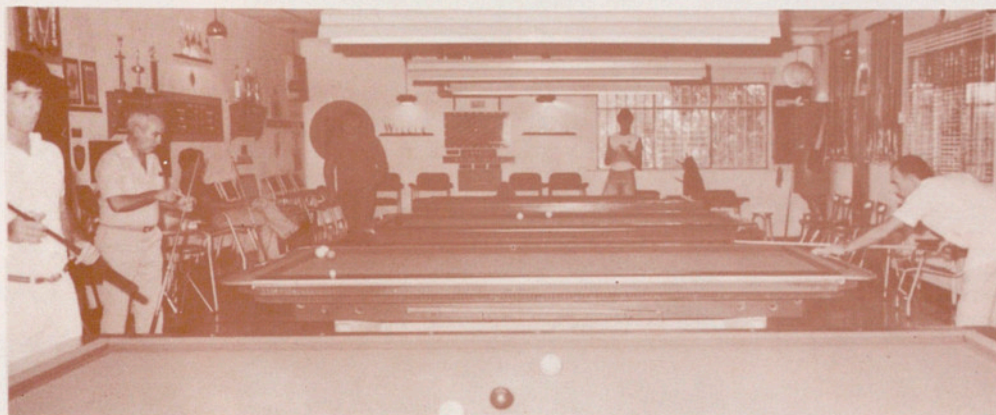
—I també, a un sector d'aquests catalans, els has organitzat uns sens fi de campionats...

—Tots els anys organitzem tres campionats oficials de billar: tres bandes, de quatre i el lliure; i un d'oficis: el "Kasan". Actualment estem realitzant un campionat en memòria del qui en vida fou un gran col·laborador i boníssima persona: Leopoldo Izquierdo.

—Podries fer-nos una descripció de de l'actual sala de billar?

—Està en una ària d'uns 250 m² i on hi ha cinc billars "Grand Match" i un "Pool". Els "Grand Match" estan cuidats amb tota pulcritud i mantinguts tal i com exigeixen els cànons indicats per la

Passa a la pàgina 10

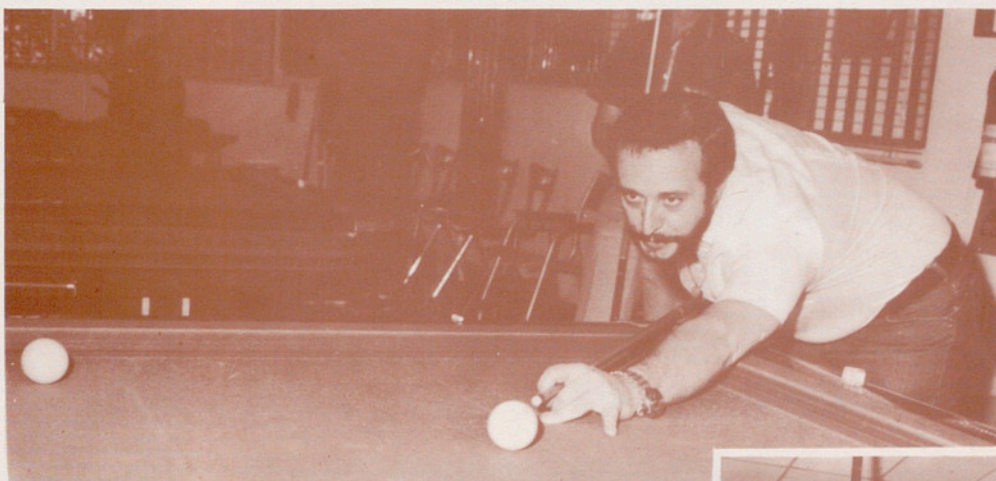
Vista Parcial de la nostra Sala de Billar.

Josep Gómez sota la mirada crítica de Joan Escandell, José Beunza i Pier D'Alforno.

Discutint la jugada: Miquel Seródio, Xavier Izquierdo, Pier D'Alforno i Lluís i Joaquim Pineda.

Joan Escandell equilibrant una carambola a tres bandes.

Joan Escandell, Pier D'Alforno, Mario Ramírez i José Riberos abans de començar la partida.

Franz Pavan en un "masse".

Reportatge gràfic de Marià U. de Aldaca i Franz Pavan.

VEIENT UN PARTIT DE FUTBOL ITALIA PER TV.
Josep Escobar (periquito), Jordi Vendrell (culé), Pier D'Alforno (genoves), Enric Buxonat (culé), Joan Serra (culé), Josep C. Torras (culé), Joaquim Pineda, Xavier Alvarez i Antoni Fuentes.

JOC DE BOTXES
Vicenc Vila, Joan Combes (pare), Joan Combes (fill), Atila Hernández, Joan Nadal i Josep Cazorla.

Reportatge gràfic de Maria U. de Aldaca

JOC D'ESCACS
Jordi Planas vs. Joan Serra.
Àrbitres: Josep Lloret i Alfredo Sánchez.

DOS EQUIPS DE TENNIS
Alfredo Lanciani, José Reyes, Eugenio Reyes, Víctor Ferreres, Luis Rico, Luis Amantini, Sergi Brikman i els integrants de l'equip visitant "La Paz".

A PLE SOL FA BO BANYAR-SE A LA PISCINA

BALLADA DE SARDANES
Gina Rabassó, Victòria de Girbau, Josep Fornós, Marina Silvestre, Desirée Lablanca, Lili de Silvestre, Josep Silvestre i Maribel de Gómez.

A L'HORA DEL VERMUT
Ramon Tráfach i senyora, Ramon Masoliver i senyora, Cristóbal Carreras i senyora, Juli Pallares i senyora, Miquel Ferreres i senyora, Josep Collell i senyora i Sra. Arús.

A LA TERRASSA - UN GRUP DE DAMISEL. LES
Teresa Vergé, Tània Jdraque, Olivia Oriol, Marina Silvestre i Montse Domingo.

VIDA SOCIAL...

... UN DIUMENGE A L'ESTATGE

AL MENJADOR —GRUP—
Joan Combes (fill), Joan Ferrer, Sànchez (Palma), Jordi Vendrell, Joan Serra, Joan Nadal, Josep Fornós i Enric Marroco.

AL MENJADOR
Família del President Josep Silvestre.

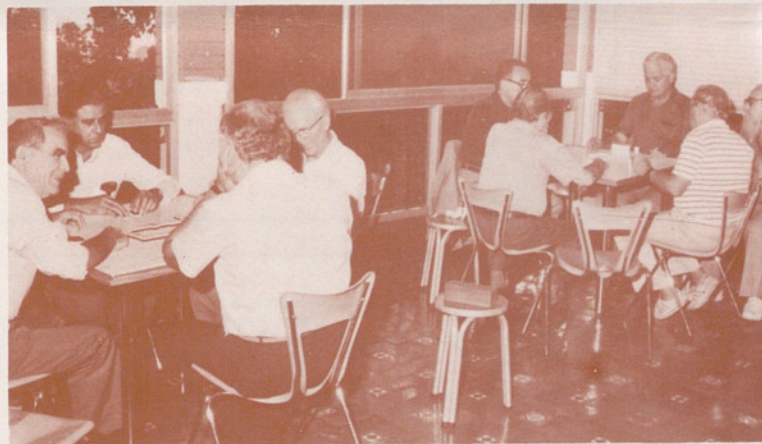
AL MENJADOR
Família de Vicenç Domingo.

AL MENJADOR —GRUP—
Joan Serra, Alfredo Sànchez, Rodolf Llorens, Joan Nadal, Enric Marroco, Maria U. de Aldaca, Joan Combes (fill), Sànchez (Palma) i Atila Hernández.

EL JOC "ESCALA 40"
Dalla Lablanca, Neus de Giral, Mari Peña, Lucia D'Alforno, Ana Maria Beunza, Enriqueta Tarràs,

En primer terme: Blas Parés, Carles Prieto, Josep C. Torras, i Baró.
A la dreta: Jordi Planas, Joan Combes (fill), Joan Nadal, Enric Marroco i Josep Fornós.

EL JOC "ESCALA 40"
Josefina de German, Salvadora de Cruellas, Consuelo de Tricàs, Montse de Mata, Herminia de Martínez.

A LA BIBLIOTECA
Rodolf Llorens, Jordi Vendrell, Jordi Arús, Riera Oliveras.

reportatge gràfic de Maria U. de Aldaca

Federació Mundial de Billar, en relació a la calefacció, a la conservació i a l'atenció en general.

—Malgrat que a Venezuela no hi ha Federació de Billar es fan campionats nacionals; hi participen els nostres representants?

—Sí, precisament aquest any hi anaren en Joan Escandell, en José Luis Díaz, en Miquel Serodio, en Pier D'Alforno i Francisco Delgado. En Joan Escandell fou sots-campió de tres bandes.

—El nostre billar té bones marques?

—Són dignes d'esmentar les marques de: Joan Escandell amb una mitjana de 1.09 a tres bandes, amb 14 caramboles d'atacada. José Beunza amb 11 i Marià U. d'Aldaca amb 10.

—Quantes categories juguen?

—Quatre... de fet, cinc. ja que aquest any hem establert la primera especial. Aleshores són: Primera Especial, Primera, Segona, Tercera i Quarta.

—Com establiu el pas de categoria?

—El Campió i sots-campió de cada campionat passen automàticament a una categoria superior dintre de la modalitat, sempre que arribin a equiparar-se amb la mitjana internacional menys deu punts.

—Per jugar al billar és necessari ésser soci de la Secció?

—No necessàriament. En que siguis soci del Centre és suficient; ara bé, el que participa al billar amb molta assiduitat no té cap inconvenient en fer-se soci cooperador, i a col·laborar a Bs. 15 mensuals que malgrat ésser una xifra insignificant ajuda a equilibrar les finances.

—Heu tingut algun contacte de caràcter internacional de billar?

—Sí. En primer lloc el nostre compatriota Domènec Mira, campió a la nostra Catalunya durant quatre anys de carambola lliure i de quadre, fa molt temps. L'amic Mira, com tothom sap, és soci del nostre Centre Català de fa moltes dècades. Altres visites han estat Galo Lagarda, equatoria, Raul Valdivia, xilè, Juan Navarra, argentí, Eduardo Gargani, argentí... i potser algun altre que se m'escapa de la memòria.

—No heu intentat mai portar una figura de categoria mundial?

—El nostre consoci i etern col·laborador Mariano Díaz, qui acostuma a viatjar molt i assisteix amb certa regularitat als campionats mundials de billar, possiblement i en un esdevenir proper, pugui fer un contacte amb el belga Raymond Ceulemans i convence'l que vingui a visitar-nos... figura't !!! si això es pogués realitzar seria un "Hit" que diuen en beisbol... per engegar les campanes al vol, creu-me! . parlant d'en Ceulemans és necessari dir que tenim una biblioteca miniatra on es pot consultar aquest extraordinari campió en el sel llibre "Mister 100". Es poden consultar també, obres de Xavier Ardevol Dous, Valeriano Parera, i dels famós Willie Hoppe, així com uns facsimils de l'Enciclopèdia Salvat, i com és natural no hi poden faltar els Estatuts i els Reglaments de la Federació Mundial de Billar.

—Diuen que col·leccions homenatges...

—Les bones llengües de vegades tenen raó... començant per l'últim que van fer-me aquí en un sopar del que jo vaig ésser el primer sorprès per la molta gent que hi va assistir. Fa molts anys van fer-me un altre homenatge organitzat pel president Bernat Jofre l'any 1966. Un tercer fa dos anys, pels companys laborals de l'empresa on treballava en l'avinentsa de l'aniversari dels meus 70 anys de vida terrenal; i un altre me'l van fer a Banyoles en ocasió de l'últim viatge que vaig fer per poder veure i abraçar els meus compatriotes del terròs... ¿tu coneixes, per ventura, una comunitat més ben parida que la de Banyoles?

—La del Guinardó, a Barcelona, déu n'hi do... Bé, per tot el que m'has explicat fins ara, el Billar es el teu "alter ego" i tu n'ets el factòtum...

—No exagerem. No sóc rei que governi, ni papa que excomuni, i és per aquest motiu que no puc estar-me d'esmentar tots els ex-presidents del Centre que tant han ajudat, començant per en Salvador Reglà que fou el braç executor de l'actual sala de billar, fins en Rodolf Llorens que ens cedi la facultat d'auto-governar-nos. I a tots, els qui d'una manera o altra, ens han donat la mà continuament, mitjançant donacions, col·laboracions, la constant assistència, i l'ajuda de tots, en tots els ordres... en una paraula: aquella divisa bolivariana que tant m'agrada: "La unió fa la força".

—I així s'ha escrit la història del Billar, tenint com a escrivà cabdal l'amic JOAQUIM FREIXA I ESTELA.

Jordi Vendrell M.

GRUP ESCÈNIC

UNA NOVETAT AL NOSTRE TEATRE: GARCIA LORCA EN CATALA

El nostre Grup Escènic durant els seus 32 anys de vida ens ha donat molt bones sopeses i darrerament ens n'ha donat una més presentant en versió catalana l'obra "La Casa de Bernarda Alba" del gran poeta andalús Federico García Lorca, el qual fou un gran amic i admirador de Catalunya com indicava el programa molt adient.

La versió catalana —una acurada traducció d'Albar d'Orriols— fou presentada pel Director Salvador Reglà transportant el camp andalús al camp català en una brillant interpretació. Un gran esforç de tots els integrants del repartiment que s'han sacrificat durant mesos en llargs assaigs i exigències del Director.

La interpretació catalana del nostre Grup Escènic va satisfer plenament l'auditori gratament sorprès i complagut de la versió oferta per aquest magnífic Grup: Diana Arenas, Angels de Puig, Yolanda

M. de Reglà, Hermínia de Perpiñà, Maria D. de Masoliver, Marina Silvestre, Marisa de Andrés, Mariangels de Serrano, Mercè de Miralles, Angels de De Antonio, Maria Antonia Pinazo, Miquel Reglà M., Nuri Masoliver, Norma Escuer, Neus de Giralt, Desiré Lablanca, Patrícia Rubio,

Carla Pereira, Teresa Vergé, Mariangels Pallarès, Mariadela Castillo, Sílvia Collell, Martha Trinitario, Marisa Andrés de Teba i Montse Domingo. I no cal oblidar la part tècnica de Jordi Planas, Antoni Sanllehí, Hermes Pirela, Josep M. de Teba, Jordi Reglà i Joan Garcia.

el nostre Centre té la seva història...

FA 32 ANYS

CATALÒNIA F.C.

L'equip guanyador de 2ª Categoria de la temporada 1953-1954: Sr. Buxeda (pare), Marçal Gols, Bernat Añor, Xavier German, Natiu Mira, Cecília German, Miquel Ferreres, Almea, Joan Ferreres, Cristofol Ridau, Tomàs Moncanut, Jordi Buxeda i Cosme Roselló.

per a elles... EL REBOST

Crema catalana

- 10 rovells d'ou
- 1 litre de llet
- 1 llimona
- 1 branqueta de canyella
- 250 gr. de sucre
- 50 gr. de midó o de maizena

Feu bullir la llet juntament amb la canyella i la pell de mitja llimona; després coleu-la i

traieu-ne una tasetta per a desfer el midó. En un bol gros, tireu-hi els rovells d'ou ben separats de les clares i 200 gr. de sucre (els altres 50 gr., guardeu-los per a cremar la crema), i amb una espàtula de fusta treballu-ho fins que quedi una pasta ben fina; a poc a poc, afegiu-hi la llet i un pessic de sal. Sense parar de remenar, poseu-ho al foc, vigileu que no sigui gens fort i remeneu-ho sempre pel mateix cantó; quan comença a espessir-se, tireu-hi el midó desfet en la llet i continueu remenant fins que sigui al punt d'espès que desitgeu. Poseu-la en una plata i, quan és freda, tireu-hi el sucre cremat de mica en mica, ja que la crema l'absorbeix

molt de pressa. Si ho voleu, podeu també cremar-la amb l'ajut d'una pala rodona especial; llavors, escampeu el sucre per sobre de la crema i aneu-la cremant amb la pala, que tindreu ben roent. Podeu servir-la acompanyada amb melindros, servits a part per anar-hi sucant.

CONCURS DE CONEIXEMENTS: SARDANA

Teniu l'oportunitat de guanyar un dinar (cobert) al nostre RESTAURANT "HOSTAL DE L'AVILA" si contesteu les preguntes:

1. COMPLETAR ELS TITOLS DE TRES SARDANES DE L'INSIGNE COMPOSITOR JULI GARRETA I ARBOIX:

"LA"
"LA"
"LA"

2. INDIQUEU ELS AUTORS DE LA LLETRA DE LES SARDANES "LA SANTA ESPINA" I "EL COMTE ARNAU" DE L'IL·LUSTRE COMPOSITOR ENRIC MORERA I VIURA:

.....
.....

3. ESCRIVIU EL NOM ORIGINAL DE LA SARDANA "PER TU PLORO" DEL RELLEVANT COMPOSITOR PEP VENTURA:

.....

4. S'HAN DEDICAT DUES SARDANES AL NOSTRA CENTRE CATALA. DIEU-NOS ELS SEUS TITOLS I ELS NOMS DELS SEUS COMPOSITORS:

.....
.....

TELECOMUNICACIONES Y CONTROLES, C.A.
(TELCON C.A.)

Projectes - Instal·lacions i Manteniments
de

SISTEMES DE RADIO
COMUNICACIONS I TELECONTROLS

Representants Exclusius de:

SORENSEN
FARINON ELECTRIC
RAYTHEON COMPANY
GENERAL DATACOM

QUINDAR ELECTRONICS
WESTERN MULTIPLEX
GENERAL ELECTRIC
COMUNICACION

Edifici SEGRE
3ª Transversal Los Ruices (Norte)
Teléfono 2391211

APARTAT DE CORREUS 60013
CABLES: TELCON
TELEX 25288 TELCONCA

La
MONTSERRATINA C.A.

Fabrica d'embutits
LA MONTSERRATINA C.A.
Distribuidors:

CHARCUTERIA LA MONTSERRATINA
Cristo a Arismendi Nº 94 y 96, Telfs.: 572.37.21 - 575.11.53, Caracas.

CHARCUTERIA CONDAL S.R.L.
3ª Avda. (Entre 1ª y 2ª Transv.) Telf. 283.45.57, Los Palos Grandes, Caracas

CHARCUTERIA PALMA SOLA
2ª Transv. de Las Delicias de Sabana Grande, Telf.: 71.76.97, Caracas.

CHARCUTERIA PALMA SOLA
Centro Comercial Parque Aragua, Telf.: 33.38.66, Maracay.

CHARCUTERIA PALMA SOLA
Centro Comercial Camoruco, Avenida Bolivar, Telf.: 22.25.66, Valencia.

ESPAVE C.A.

Especialitats Papeleres
Distribuidors Exclusius de:

L. GUARRO CASAS C.A.
Barcelona

ESPECIALIDADES DEL PAPEL S.A.
Barcelona

BERNARDO DUMAS S.A.
Paris

THERMOPRINT ARMOR
Nantes

2ª calle La Industria Ed. Maury Palo Verde
Telf. 21.51.34 - Telex 26566. Caracas.

LIBRERIA PROFESSIONAL VENEZOLANA

Llibres tècnics, científics, i de text
a nivell universitari i superior.

SERVEIS DE:
Subscripcions a revistes i encàrrecs.

JULI PALLARES CLOSA

AVINGUDA FRANCISCO SOLANO LOPEZ
CENTRE COMERCIAL CHACAITO, LOCAL 222
Cables: LIPROVEN - CARACAS
TELF.S. 72.07.96 - 71.70.90

aislado
se vive mejor...

- CORCHO
- TABIQUES
- CIELO RASOS
- LAMPARAS
- PISOS DE VINYL
- AIRE ACONDICIONADO
- AISLAMIENTOS

AISLA

TLFS. 328370 CARACAS
918644 MARACAIBO
451017 BARQUISIMETO
55418 VALENCIA

CAMI

CAMI

Promocions Elèctriques

Materials elèctrics
Pera la construcció i industria

Ed. Alfa, c/ Milano con Chicago, California Sur
Telfs. 22.82.87 - 22.94.13 - 22.58.98